

**Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1986-1987

5 JANUARI 1987

WETSVOORSTEL

**tot wijziging
van de artikelen 73, 74, 77 tot 81
van het Wetboek van de inkomstenbelastingen**

(Ingediend door de heer Hendrick)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De abnormale stijging van de belastingen — met name door de cumulatie van de inkomsten van de echtgenoten en de volslagen ontoereikende aftrek wegens gezinslast — is ondraaglijk geworden en vormt een zware last voor de gezinnen.

Met het onderhavige wetsvoorstel willen wij de belastingdruk verminderen en een einde maken aan de onrechtvaardige cumulatie van de inkomsten van de echtgenoten door toepassing van de methode van de splitsing.

Die methode bestaat erin het totale gezinsinkomen te splitsen in delen (doorgaans één deel per echtgenoot en een half deel per kind). Vervolgens wordt het belastingtarief toegepast op het bedrag en de aldus berekende belasting wordt vermenigvuldigd met het aantal delen om de totale gezinsbelasting te bepalen.

Dank zij het principe van de splitsing zal ons belastingbeleid rechtvaardiger, duidelijker en samenhangender worden. Aldus komt er een einde aan de onrechtvaardige belasting van de samengevoegde inkomsten van de echtgenoten, terwijl gezinnen waarin een van de echtgenoten niet werkt, geen nadeel lijden.

De burgers moeten namelijk vrij gelaten worden bij het inrichten van hun leven. De enige beperking van die vrijheid mag alleen zijn een even grote vrijheid voor de anderen.

Het belastingbeleid moet dus neutraal en rechtvaardig blijven, het mag de vrije keuze van het individu nooit hinderen.

Dat beginsel moet worden toegepast op gezinnen waarin een van de echtgenoten niet buitenshuis wenst te werken, zowel als op gezinnen waarin beide echtgenoten dat wel wensen te doen; die mogen niet worden gestraft door een belasting op de samengevoegde inkomsten.

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1986-1987

5 JANVIER 1986

PROPOSITION DE LOI

**modifiant
les articles 73, 74, 77 à 81
du Code des impôts sur les revenus**

(Déposée par M. Hendrick)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La progression anormale de l'impôt, notamment par le cumul des revenus des époux et la totale insuffisance d'abattement pour charges de famille, est devenue intolérable et pénalise gravement les ménages et les familles.

Cette proposition de loi a pour objet de réduire la pression fiscale et de mettre fin à l'injustice du cumul des revenus des époux, par l'application de la méthode du quotient familial.

La méthode consiste à diviser le revenu global du ménage en parts (en règle générale, une part par époux et une demi-part par enfant). Le barème est alors appliqué sur le montant d'une part et l'impôt ainsi calculé est multiplié par le nombre de parts pour déterminer l'impôt global du ménage.

L'application du principe du quotient familial permettra de développer une politique fiscale familiale équitable, claire et cohérente. Elle met fin à l'injustice de la taxation du revenu cumulé des époux, tout en ne pénalisant pas le ménage dont un des conjoints ne travaille pas.

Le citoyen doit, en effet, rester libre de choisir l'orientation qu'il entend donner à sa vie. La seule limite à cette liberté ne peut être que la liberté tout aussi grande des autres.

La politique fiscale doit donc rester neutre et juste. Elle ne peut en aucune manière constituer une entrave à la liberté de choix de l'individu.

Ce principe doit s'appliquer, tant en ce qui concerne les ménages où un des conjoints désire ne pas travailler à l'extérieur, qu'aux ménages où les deux conjoints désirent travailler à l'extérieur; ces derniers ne doivent pas être pénalisés par la taxation du cumul des revenus.

Een laatste voordeel van de splitsing is dat een einde kan worden gemaakt aan empirische methodes die de reglementering logger en het belastingstelsel uiteindelijk onsamenvattend maken.

De geringere opbrengst van de belastingen die uit de toepassing van het onderhavige wetsvoorstel zal voortvloeien, moet worden gecompenseerd door een vermindering van de Staatsuitgaven. Het staat overigens vast dat de Schatkist er op middellange termijn baat bij zou vinden, want door de arbeid te straffen ontmoedigt de Staat de spaarders en dus ook de arbeidscheppende investeringen, die op hun beurt fiscale inkomsten opleveren.

Uit een technisch oogpunt eist de invoering van de splitsing een wijziging van enkele andere bepalingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen. Die wijziging, in de zin van een vereenvoudiging, zal voor een goed uitgeruste administratie geen bijzondere problemen opleveren.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Artikel 73 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 73. — Voor de berekening van de inkomstenbelasting wordt het tot het lagere duizendtal afgeronde belastbaar inkomen gedeeld in een aantal delen, vast te stellen overeenkomstig artikel 74 volgens de gezinstoestand en de gezinslasten van de belastingplichtige. »

Art. 2

Artikel 74 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 11 april 1983, wordt in de volgende lezing hersteld:

« Art. 74. — Het aantal delen dat in aanmerking moet worden genomen voor de verdeling van het in artikel 73 bedoelde belastbaar inkomen, wordt vastgesteld als volgt:

— ongehuwd, uit de echt gescheiden, weduwnaar zonder kinderen ten laste	1
— gehuwd, zonder kinderen ten laste	2
— ongehuwd, uit de echt gescheiden met een kind ten laste	2
— gehuwd, weduwnaar met een kind ten laste	2,5
— ongehuwd, uit de echt gescheiden met twee kinderen ten laste	2,5
— gehuwd, weduwnaar met twee kinderen ten laste	3
— ongehuwd, uit de echt gescheiden met drie kinderen ten laste	3
— gehuwd, weduwnaar met drie kinderen ten laste	3,5
— ongehuwd, uit de echt gescheiden met vier kinderen ten laste	3,5

en zo verder, waarbij telkens een half deel wordt toegevoegd per kind ten laste van de belastingplichtige.

L'application du quotient familial permettra en outre — dernier avantage — de mettre fin au recours à des méthodes empiriques qui alourdissent les réglementations et finissent par rendre le système fiscal incohérent.

Quant à la perte fiscale qu'entraînera l'application de cette proposition de loi, c'est par la diminution des dépenses de l'État qu'il faudra la compenser. Il est par ailleurs certain qu'à moyen terme, le Trésor s'y retrouvera car en pénalisant le travail, l'État décourage l'épargne et, partant, l'investissement créateur d'emplois, à leur tour générateurs de ressources fiscales.

Sur le plan technique, l'introduction du quotient familial nécessitera l'aménagement de certaines autres dispositions du Code des impôts sur les revenus. Cet aménagement, dans un sens de simplification, ne doit pas poser de problèmes particuliers à une administration bien outillée.

R. HENDRICK

PROPOSITION DE LOI

Article 1

L'article 73 du Code des impôts sur les revenus est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 73. — Pour le calcul de l'impôt sur le revenu, le revenu imposable, arrondi au millier de francs inférieur, est divisé en un nombre de parts, fixé conformément à l'article 74 d'après la situation et les charges de famille du contribuable. »

Art. 2

L'article 74 du même Code, abrogé par la loi du 11 avril 1983, est rétabli dans la rédaction suivante:

« Art. 74. — Le nombre de parts à prendre en considération pour la division du revenu imposable prévue à l'article 73 est fixé comme suit:

— célibataire, divorcé, veuf sans enfant à charge	1
— marié, sans enfant à charge	2
— célibataire, divorcé ayant un enfant à charge	2
— marié, veuf ayant un enfant à charge	2,5
— célibataire, divorcé ayant deux enfants à charge	2,5
— marié, veuf ayant deux enfants à charge	3
— célibataire, divorcé ayant trois enfants à charge	3
— marié, veuf ayant trois enfants à charge	3,5
— célibataire, divorcé ayant quatre enfants à charge	3,5

et ainsi de suite en augmentant d'une demi-part par enfant à charge du contribuable.

Worden de echtgenoten afzonderlijk belast met toepassing van artikel 75, dan wordt elke echtgenoot als een ongehuwde beschouwd die de kinderen welke hij onder zijn bewaring heeft, ten laste heeft.

De weduwnaar die een of meer niet uit het huwelijk met zijn overleden echtgenoot gesproten kinderen ten laste heeft, wordt behandeld als een ongehuwde die hetzelfde aantal kinderen ten laste heeft.

Voor de toepassing van het eerste lid van dit artikel worden de personen die krachtens artikel 82 als ten laste van de belastingplichtige worden beschouwd, gelijkgesteld met kinderen ten laste.»

Art. 3

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 74bis ingevoegd, luidend als volgt:

« Art. 74bis. — 1. In afwijking van artikel 74 wordt het belastbaar inkomen van de belastingplichtigen die ongehuwd, uit de echt gescheiden of weduwnaar zonder kinderen ten laste zijn, gedeeld door 1,5 wanneer die belastingplichtigen:

- a) een of meer kinderen hebben die meerderjarig zijn of afzonderlijk belast worden;
- b) een of meer kinderen hebben die overleden zijn, op voorwaarde dat ten minste een van hen 16 jaar oud geworden is;
- c) een invaliditeitspensioen genieten wegens een arbeidsongeval dat een invaliditeit van ten minste 40 % veroorzaakt heeft.

2. Het in artikel 74 bedoelde gezinsquotiënt wordt met een deel, en niet met een half deel, verhoogd voor elk kind dat gehandicapt is. »

Art. 4

In artikel 77 van hetzelfde Wetboek worden de woorden «wier belastbaar inkomen» vervangen door de woorden «wier aandeel van het belastbaar inkomen op grond van de artikelen 74 en 74bis».

Art. 5

In artikel 78 van hetzelfde Wetboek worden de woorden «Voor belastingplichtigen vier belastbaar inkomen meer dan 750 000 F bedraagt» vervangen door de woorden «Voor belastingplichtigen wier aandeel van het belastbaar inkomen op grond van de artikelen 74 en 74bis meer dan 750 000 F bedraagt».

Art. 6

De artikelen 79, 80 en 81 van hetzelfde Wetboek worden opgeheven.

27 november 1986.

En cas d'imposition séparée des époux par application de l'article 75, chaque époux est considéré comme un célibataire ayant à sa charge les enfants dont il a la garde.

Le veuf ayant à sa charge un ou plusieurs enfants non issus de son mariage avec le conjoint décédé est traité comme un célibataire ayant à sa charge le même nombre d'enfants.

Pour l'application du premier alinéa du présent article, sont assimilés à des enfants à charge, les personnes considérées comme étant à charge du contribuable en vertu de l'article 82. »

Art. 3

Un article 74bis, rédigé comme suit, est inséré dans le même Code:

« Art. 74bis. — 1. Par dérogation à l'article 74, le revenu imposable des contribuables célibataires, divorcés ou veufs n'ayant pas d'enfant à charge est divisé par 1,5 lorsque ces contribuables:

- a) ont un ou plusieurs enfants majeurs ou faisant l'objet d'une imposition distincte;
- b) ont un ou plusieurs enfants qui sont décédés à condition que l'un d'eux au moins ait atteint l'âge de 16 ans;
- c) sont titulaires d'une pension d'invalidité pour accident du travail ayant entraîné une invalidité d'au moins 40 %.

2. Le quotient familial prévu à l'article 74 est augmenté d'une part entière, et non d'une demi-part, pour chaque enfant handicapé. »

Art. 4

Dans l'article 77 du même Code, les mots «dont le revenu imposable» sont remplacés par les mots «dont la part de revenus imposables déterminée selon les articles 74 et 74bis».

Art. 5

Dans l'article 78 du même Code, les mots «Pour les contribuables dont le revenu imposable dépasse 750 000 F» sont remplacés par les mots «Pour les contribuables dont la part de revenus imposables, déterminée selon les articles 74 et 74bis, dépasse 750 000 F».

Art. 6

Les articles 79, 80 et 81 du même Code sont abrogés.

27 novembre 1986.

R. HENDRICK